

Cigarettaf üst

Ariana, szombat 19 janu ár 2019 - 12:54:46

Sz égyen vagy sem, eleinte fel sem t qnt nekem. Beleolvadt a cigarette áz ó, ny üzsg Q t ömegbe, m íg én épp teljesen a saj át kis vil ágomban l éteztem. Azt mondj ák, kutyaharap ást sz Qrével, én m égsem b írtam pasira n ézni a szak írás ut án. Azt án leh qlt az id Q, r áad ásul új beoszt ásb ker ültém, egyre kevesebb ember j árt le velem egy id Qben a doh ányz óba. Akkor vettem észre Qt.

Ut ólag fogalmam sincs, hogyan mell Qzhettem el ennyi ideig. Mindig is buktam a sz Qk ékre, Q r áad ásul pont az esetem volt. Tal án egyszer szedtem össze egy barna fi út, de az nagyon r övid t ört énetnek bizonyult. Els Q fejezet, és m ár v éget is ért, mindketten lapoztunk.

A hanyag elegancia ragadta meg a figyelmem, a lazas ág, amivel a cigarette át a sz áj ához emelte, és m élyet sz ívott bel Qle. Mintha minden l élegzetben, kieresztett f üstben benne lett volna Q maga. Azt án p árszor tal álkozott a tekintetünk, és meg mertem volna esk üdni, hogy a szimp átia k ölcs ön ös. M égsem l éptem, b ár nem tudn ám megmondani, mi ért. Tal án j ólesett csak n ézni Qt, n ém án v áltani n éh ány pillant ást, k övetkezm ények és sz ívf ájdalom n élk ül.

Elszaladtak a hetek, meg érkezett a fagy, én pedig hirtelen felindul ásból abbahagytam a doh ányz ást. A d önt éshez j ór észt hozz áj árult, hogy gy ql öl öm a hideget, m ásr észt viszont &

Na tessék! Megint itt tartok.

Hi ányzik a srác. Itt ülök, rajta j ár az eszem, azon merengek, mi lehet vele. M ég a nevét sem tudom, nem nagyon akartam kérdez Qsk ödni, nehogy a f ül ébe jusson, de az biztos, hogy nem n álunk dolgozik. N éha m ég mindig magam el Qtt l átom az Qt k ör ül ölel Q f üstöt, a k ézmozdulatok kifinomults ágát, és a nosztalgia olyan er Qvel csap le rám, hogy hirtelen felindul ásból csatlakozom a többiekhez, amikor lemennek. Én ugyan nem gy újtok rá, és morcos vagyok az arcomat cs íp Q fagy miatt, de kitartok. Hiába. Dacból megism éltém a dolgot, de ismét feleslegesen v árok, Q nem t qnik fel. Persze lehet, hogy pont elker üljük egym ást, ami az ért bosszant. Szomorú lennék, ha több é nem l átnám.

Az eg ész napomra r ányomja a b élyegét ez a gondolat. A bar átaim h árom hete ny úznak, most azonban engedek a nyomásnak, és hagyom, hogy elr ángassanak este magukkal. Azt án csak lesek, amikor a t áncot éren tal álom magam, b ár kiv ételesen egy általan nem b ánom. Nem vagyok t úlj ó t áncos, de most valahogy m ég ez sem zavar. Olyan, mintha a zene ritmusa sodorna mag ával, pedig keveset ittam, inkább valamiféle furcsa felszabadults ág k ölt özik belém. Nem tudom, honnan j ön, de m áskor is sz ívesen l átom.

Nevetségesen hangzik, de nem hagy nyugodni az érzés, hogy valaki n éz. J ó, mondjuk egy buliban ez el Qfordul, le is szoktak szólítani, én pedig nem gy Qzök szabadulni az ostrom alól. Nem vagyok egy éjszaka s t ípus, ilyen helyen pedig vagy kevésszer futnak komolyabbra az ismerkedések, vagy én vagyok még ehhez is b éna. Sosem tudtam eld önteni, melyik a kett Q k öz ül.

Zavartan pislogok körbe, azt án csak állok bambán, ledermedve, moccanni és megszólalni képtelenül. Hiába a megérzés, valahogy mégsem hittem volna, hogy egyszer melegbuliban futok össze vele &

Na, mi az? Ismer Qs?

B ólintok, másra képtelen vagyok, f Qleg, amikor észlelem, hogy megindul felém. Am úgy sincs t úl messze, másodpercek telnek csak el, mire oda ér hozzám. Hülyén érzem magam, mert nem tudom, mit mondhatnék, de szerencsére úgy t qnik, Q b átrabban álom.

Nem mertem reménykedni, hogy még tal álkozunk s úgja-üvölti a fülemben, hogy a zenét Ql meghalljam. Ehhez közel kell hajolnia, és valahogy arra számítok, a cigaretta szaga fog megcsapni, ehelyett elképesztően bódító a k ölnije,

szinte beleszédülök. Azt hiszem, érződik az a fél éves megvonás, ha már ennyit Ql így kiéleződnek az érzékeim.

Én sem felelem sután.

Roland vagyok. És te?

Erre a névre sosem tippeltem volna. Nem mintha nem illene hozzá, mégis meglep.

Isti.

Nem emlékszem, mikor táncoltam úgy igazán utoljára valakivel, anélkül, hogy azon gondolkodtam volna, mennyire tart bédának, most mégis ez történik. Fel sem tűnik, hogy a barátaim már a közelben sincsenek, csak Rolanggal foglalkozom, és amikor ez tudatosul, hirtelen fogalmam sincs, mit kéne tennem. Menjek utánuk, vagy maradjak vele? Általában a lelést választanám, de amikor közelebb hajolnék elköszönni, félreérti a közeledést, és megcsókol.

Onnantól viszont abszolút nem érdekel semmi más.

Pedig még sosem csináltam ilyet. Hogy egy kvázi idegenhez egy buli közepén kerüljek ennyire közel, az határozottan nem jellemző rám. Amikor elkapom egyik barátom pillantását a tánc közben, szinte látom rajta a megrökönyödést, de hiába józanodnék ki, Roland érintése ismét visszatart az önfeledtségbe. Hozzá simulok, engedem, hogy szemtelenül közel legyen hozzám, megcsókoljon, s tényleg kezdem ényezek. Nem tudom, a reakcióm neki szólna, a kiesett időnek, a szerethetőségnek, az alkoholnak, vagy ezek egyvelegének, de nem is szeretnék azzal foglalkozni, zavar-e a helyzet. Élvezni akarom az estét &

Iszunk valamit? Kitérkedtem a kérdi, én pedig bólintok. Ahogy kiérünk a tömegből Ql, hirtelen megcsap a hirtelenkövető szeles levegő, egy kicsit magamhoz is térít. Nem engedek a kísértésnek, vizet kérek csak, lassan kortyolom az üvegből Ql, miközben lázasan jár az agyam azon, hogyan tovább. Tisztában vagyok vele, mit sugall az eddigi viselkedésem, úgyhogy illene rövidre zárnom az estét, amíg még nem lesz ennél kínosabb. Mégis halogatom, semmitmondó témákba menekülök, miközben üldögélünk egy padon. Igyekszem kerülni a tekintetét, mert látom, hogyan néz rám, és annyira szívesen beadnám a derekam, de nekem sosem ment az ilyesmi.

Nem megyünk kicsit nyugisabb helyre?

Kiszárad a szám. Az asztaltól bálulom, rohadtul igyekszem kikeveredni a szorult helyzetből Ql, de szinte biztos, hogy ez nagyon ciki lesz.

Ne haragudj & kezdek bele, és felhúrom magam azon, mennyire bizonytalan a hangom. Nem szoktam ennyi után elmenni valakivel &

Makacsul bálulok magam elé. Nagyon szeretnék elgönni a földalát, de az sajnos nem opció, így csak várom, hogy morcosan elköszönnjön és lelépjen, és remélem, hogy elfogadja a nemet.

Hát jó. Igazából éhes vagyok, szóval egy gyrosra gondoltam, de azt hiszem, elég rosszul tettem fel a kérdést. Nevetni kezdek. A kezembe temetem az arcom, és rázkódom a rökönytől Ql, mert úgy beégtem, amennyire csak lehetett. Lassan összeszedem magam annyira, hogy Rolandra nézzek, de legalább tudom, hogy Ql is jóét szórakozik rajtam.

Érték hozzá, hogyan szúrjam el az ismerkedést osztom meg vele a ténnyt, mire elvigyorodik.

Ha azt mondd, nem szereted a gyrost, esküszöm, választshatsz mást, vágya rá, ezt pedig nem lehet mosoly nélkül kibírni. Amikor nem utasítom el, Roland felkel, várokozóan álldogál, és nem is értem, miért hezitálok. Itt ez a srác, jó néz ki, kedves, egész este húztam az agyát, és mégsem akar mindenáron az ágyába rángatni. Hát érte szorítom az ellenérveim. Ez egy jó ötlet. Legfeljebb hagyom, hogy valaki ismét összetörje a szívem &

Egyébként jó rágalgáltunk. Azt hittem, már nem is dolgozol az épületben.

Dehogynem. Csak leszoktam a cigiről Ql feleli, mire visszavonhatatlanul kitör belőlem a rököny. Na, ilyen tuti nincs & Szóval ez ért nem futottunk össze, amikor a többiekkel lementem mondom, nem is tudom, melyikünknek.

Alapból kacodóányos vagyok, csak ismét rám mosolyog, mielőtt befejezné a mondatot meglátalak, és hirtelen láncodóányos lettem. Szörnyű vagyok, igaz? Nem várja meg, míg válaszolok. Most inkább elém a

sz ámodat, j ó?

Megadom neki. Ann ál is ink ább, mert a randi ötlete m ég reggel hatkor, b úcs úz áskor is j ól hangzik &